

کاربرد عملی و روحانی "ما"

در NA هم‌دلی ما به عنوان معتاد، وجه مشترک همه ماست.
در دوران بیماری، "مسائل سلامت روان"

آنچه که باعث پیوند اعضای اولیه ما در روزهای نخست NA شد، امروز ما را به هم متصل می‌کند: این هویت ما به عنوان معتاد از طریق دیدگاه مشترک به بیماری اعتیاد و تمایل ما به پاک شدن است. این اشتراک به تنهایی به این معنی است که ما به اینجا و به یکدیگر تعلق داریم - علیرغم اینکه چه چیز یا چقدر مصرف کرده‌ایم، جزئیات داستان‌ها و تجربیات مان و آنچه ما را به عنوان انسان از هم متفاوت می‌کند. یکی از هدایای NA که بارها و بارها از اعضای می‌شنویم، داشتن رابطه با افرادی است که به احتمال زیاد هرگز آنها را ملاقات نمی‌کردیم، چه رسد به اینکه با آنها در بیرون از جلسات هم ارتباط برقرار کنیم.

موفقیت NA به عنوان یک انجمن، از زمان شروع آن به این واقعیت بستگی دارد: بهترین امید ما برای بهبودی از اعتیاد این است که برای کمک به یکدیگر متحد شویم. منافع مشترک ما - سلامتی و رفاه گروه‌های ما و NA در کل - پشتوانه بهبودی شخصی ما است. این موضوع شامل همه اعضای این انجمن در گذشته و حال می‌گردد. حتی اعضای آینده هم به مفهوم "ما" در NA بستگی دارند. اگر چه ممکن است ما به طرق مختلف به آنها پردازیم اما بی دلیل نیست که یازده قدم از قدم‌های دوازده‌گانه با کلمه "ما" شروع می‌شوند.

بهر حال "ما" فقط یک مفهوم نیست. مانند همه اصول، چیزی که آن را روحانی می‌کند، کاربرد عملی آن است. هنگامی که ما در کنار هم هویت پیدا می‌کنیم، به هم متصل می‌شویم. وقتی که ما خود واقعی‌مان را به مشارکت می‌گذاریم این اتصال عمیق‌تر می‌گردد و زمانی که به یکدیگر کمک کرده و کمک بقیه را هم می‌پذیریم، "ما" متصل باقی می‌مانیم. مهم‌تر از همه این‌ها، تمرین "ما" شدن و هدف اصلی، رساندن پیام بهبودی به معتادی که هنوز در عذاب است را محقق می‌کند.

من امروز با بهره‌وری از منافع مشترک‌مان به تمرین "ما" شدن

توجه می‌کنم، آنچه را که دارم

با دادن به یک معتاد دیگر، حفظ خواهم کرد.